

شنبه 19 اردیبهشت 1394 - 20 رجب 1436 - 9 مه 2015

درگذشت استاد بدیع الزمان فروزانفر نویسنده، شاعر و ادیب برجسته معاصر...

استاد بدیع الزمان فروزانفر خراسانی در حدود سال 1279 ش (1318 ق) در بشرویه در استان خراسان به دنیا آمد. تحصیلات خود را در صرف، نحو، معانی، بیان، منطق، حکمت و فلسفه در مشهد و تهران در خدمت استادانی مانند ادیب نیشابوری، میرزا طاهر تنکابنی و سیدکاظم عصار و... به پایان رساند و پس از آن در مدرسه دارالمعلمین عالی، سمت معلمی ادبیات را برعهده گرفت. بدیع الزمان از استعداد و هوشی بسزا برخوردار بود و حافظه‌ای فوق‌العاده داشت. وی سفرهای علمی متعددی به خارج از کشور انجام داد و در دانشگاه‌های برخی کشورها، کرسی تدریس زبان و ادبیات فارسی را تأسیس کرد. استاد فروزانفر دانشمندی نکته‌سنج، استادی محقق و مدرسی بی‌نظیر بود و علاوه بر داشتن اطلاعات بسیار در زمینه معارف اسلامی و ادبیات فارسی، شاگردان بسیاری تربیت نمود که هریک از آنها در شمار استادان بزرگ به شمار می‌آیند. از این ادیب گرانقد آثار فراوانی بر جای مانده که تالیف کتاب سخن و سخنوران در چهار جلد، تاریخ ادبیات ایران و نیز تصحیح کلیات شمس تبریزی و نیز تصحیح فیه مافیة مولوی و... از آن جمله‌اند. استاد فروزانفر سرانجام در 17 اردیبهشت 1349 بر اثر سکته قلبی در هفتاد سالگی در تهران دار فانی را وداع گفت و جامعه ادبی ایران را سوگوار نمود.

انعقاد "معاهده ی پاریس"، بین ایران و انگلیس در عهد "ناصرالدین شاه" (1273 ق)

هرات از دیرباز متعلق به سرزمین ایران بود ولی در زمان محمدشاه قاجار از دست ایران خارج شد. ناصرالدین شاه برای الحاق دوباره‌ی آن به هرات لشکرکشی کرد و در صفر 1273 ق این شهر را تسخیر نمود. این عمل که به مذاق انگلستان خوش نیامد باعث عکس‌العمل آنان گردید و جزیره‌ی خارک، بوشهر و برخی نواحی خوزستان را اشغال کردند. پس از این تیرگی روابط، ایران نماینده‌ای جهت برطرف نمودن کدورت‌ها به پاریس فرستاد و در آن‌جا پیمان پاریس امضا شد که به موجب آن، ایران حق مداخله در افغانستان را ندارد و باید از ادعاهای خود درباره‌ی هرات چشم‌پوشی کند. این معاهده باعث نفوذ هرچه بیشتر انگلیس در ایران گردید و به وجهی دولت لطمه زد.